

در نهایت، روزنامه فایننشیال تایمز آنچه را همه در خفا می‌دانستند، علناً گفت:
آلمان در حال فروپاشی است — و اتحادیه اروپا خودش آن را از لبه پرتگاه هل داد.

کارخانه‌های فولاد در حال تعطیلی‌اند. کارخانه‌های خودروسازی کوچک‌تر می‌شوند. رهبران تجاری آشکارا خشمگین‌اند. «مرد بیمار اروپا» دوباره بیمار شده است، اما این بار بیماری‌اش ناکارآمدی نیست — بلکه خودکشی اقتصادی‌ای است که توسط نخبگان غیرمنتخب اتحادیه اروپا طراحی و توسط عروسک‌های مطیعی مانند فریدریش مرس اجرا می‌شود.

مرس خواستار ۵۰۰ میلیارد یورو برای نجات صنعت است — اما از چه چیزی؟ از سیاست‌هایی که حزب خودش از آن حمایت کرده است؟

تولید آلمان در حال سقوط است. قیمت انرژی غیرقابل تحمل شده. بوروکراسی خفه‌کننده سرمایه‌گذاری را می‌کشد. و در حالی که مرس طبل جنگ بی‌پایان در اوکراین را می‌زند، طناب نجات برلین — نورد استریم — منفجر شد، تخریب شد، و همه فقط شانه بالا انداختند، در حالی که بروکسل و ناتو سکوت کردند.

ایالات متحده شاید سود برده باشد، اما جلاد در بروکسل ایستاده بود. اورسولا فون در لاین و طبقه‌ی بوروکرات‌ها فرمان دادند: آلمان را صنعتی‌زدایی کنید، مسکو را تحریم کنید، تانک‌ها را به اوکراین بفرستید — و کارگر آلمانی هزینه‌اش را بپردازد. برای چه؟ کیف از ابتدا قرار بود ببازد. اما نخبگان اتحادیه اروپا همچنان خراج بیشتری می‌خواهند... سلاح‌های بیشتر، تعطیلی کارخانه‌های بیشتر، رنج بیشتر.

و حالا؟

▼ تولید فولاد آلمان ۱۲٪ کاهش یافته

▼ دو میلیون خودروی کمتر نسبت به سال ۲۰۱۷ تولید شده

▼ مالیات‌های سبز و جیرمبندی گاز

▼ تعرفه‌های آمریکا بر آلمان اعمال شده در حالی که برلین ساکت مانده است

نتیجه؟ شورش.

در نوردراین-وستفالن (NRW)، که زمانی دژ حزب CDU بود، اکنون AfD در حال صعود است.

آلمانی‌ها در حال بیدار شدن‌اند. آن‌ها می‌بینند چه کسانی اقتصادشان را از درون تهی کردند.

مقصر روسیه نبود — بلکه رهبران خودشان در بروکسل و برلین بودند، که به آهنگ داووس رژه می‌رفتند.

آلمان در حال «آزمودن صبر اروپا» نیست.

بلکه نخبگان اروپا، آلمان را تا مرز تحمل آزمایش کردند — و آن را شکستند.

The Financial Times finally said the quiet part out loud: Germany is collapsing — and the EU helped push it off the cliff

Steel plants are closing. Car factories are shrinking. Business leaders are openly furious. The so-called “sick man of Europe” is sick again, but this time, the disease isn’t inefficiency. It’s economic suicide engineered by unelected EU elites and enforced by obedient puppets like Friedrich Merz.

Merz wants €500 billion to rescue industry, but from what? From policies his party endorsed.

German output is crashing. Energy prices are unlivable. Bureaucratic strangulation kills investment.

And while Merz beats the drum for a forever war in Ukraine, what was Berlin’s lifeline... Nord

Stream, blown up, sabotaged with a shrug while Brussels and NATO pleaded the fifth.

The U.S. may have benefited, but the executioner stood in Brussels. Ursula von der Leyen and the Eurocrat caste led the charge: de-industrialize Germany, sanction Moscow, and send tanks to Ukraine while the German worker foots the bill. For what? Kiev was always going lose. Yet EU elites demand more tribute... more weapons, more factories shut, more pain.

And now?

- ▼ German steel production down 12%
- ▼ 2 million fewer cars made than in 2017
- ▼ Green levies and gas rationing
- ▼ U.S. tariffs slap Germany while Berlin stays muzzled

The result: revolt. In NRW, a once CDU heartland, AfD now surges. Germans are waking up. They see who hollowed out their economy. It wasn't Russia. It was their own leaders in Brussels and Berlin, marching to Davos drumbeats.

Germany isn't "testing Europe's patience."
Europe's elites tested Germany's limits, and they snapped them.

<https://x.com/IslanderWORLD/status/1980630644179751284?s=08>